

Plan wynikowy z religii dla klasy VIII szkoły podstawowej

według podręcznika „Błogosławieni, którzy ufają Jezusowi”

zgodnego z programem nauczania „Kim jestem jako człowiek, kim chcę być jako chrześcijanin” nr AZ-3-01/13

I. Przyjęcie Jezusa

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
1. W którą stronę? Maryjo, Gwiazdo Nowej Ewangelizacji – prowadź!	– Poznanie prawdy o miłości Boga skierowanej do każdego człowieka indywidualnie. – Budzenie odwagi do wejścia na drogę Bożej miłości, która prowadzi do szczęścia.	Wartości i ich hierarchia. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.	<ul style="list-style-type: none"> • określa własne rozumienie szczęścia • podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka • wskazuje, w jaki sposób powierza siebie Maryi w indywidualnej modlitwie 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst hymnu <i>Magnificat</i> • wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji • uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia • uzasadnia, że jest otwarty na sygnały-znaki Bożej miłości w swoim życiu • włącza w swoją modlitwę „Pod Twoją obronę”
2. Jak zmienić swoje życie?	– Przyjęcie prawdy, że Bóg w Jezusie Chrystusie przebacza nam grzechy i przywraca utracone życie wieczne. – Zaufanie Jezusowi, decyzja powierzania Mu swoich grzechów.	Zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Skutki sakramentu pokuty i pojednania oraz jego etapy	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady przeżywania przez ludzi cierpienia i szczęścia • określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia • podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędziego, lecz jako Ten, kto kocha • podaje, jak pokonać lęk przed wyznaniem grzechów spowiednikowi • określa, w jaki sposób powierza swoje grzechy Jezusowi 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza (Mt 26,69-75; Mt 27,3-5) • uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia (na przykładzie Piotra i Judasza) • uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu • charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności • daje świadectwo szczęścia płynącego z życia bez grzechu
3. Jak zapracować na niebo?	– Pogłębione poznanie prawdy, że wiara jest darem i zobowiązaniem wobec Boga. – Kształtowanie postawy wytrwałości w trosce o rozwój wiary.	Definicja wiary i jej przymioty. Zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.	<ul style="list-style-type: none"> • wie, że wiara jest darem od Boga, niezasłużonym przez człowieka, • wymienia działania człowieka, które pomogą mu otworzyć drzwi nieba (osiągnąć zbawienie) 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-15), • uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi, • uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez modlitwę i podejmowanie codziennych obowiązków • wskazuje, jak troszczy się o rozwój wiary, by jego miejsce w niebie nie pozostało puste

4. Błogosławieni, którzy zaufali miłości Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie prawdy, że Bóg wysłuchuje tych, którzy zwracają się do Niego z wiarą. – Pogłębianie postawy ufności w Bożą miłość. 	Definicja wiary i jej przymioty. Pojęcie modlitwy.	<ul style="list-style-type: none"> • zna prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych próśb ze względu na naszą wiarę • wymienia owoce zaufania Jezusowi 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika (Mt 8,5-13) • charakteryzuje postać setnika jako poganina • uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą • wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...” • podaje przykłady, gdy z wiarą prosi Boga o pomoc w codziennych sytuacjach
---	--	--	---	---

II. Miłość

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
5. To moje życie – sam o sobie decyduję	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie zasad podejmowania odpowiedzialnych wyborów. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za swoje życie i budzenie krytycznej oceny modnego stylu życia. 	Wartości i ich hierarchia.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje kryteria, według których chce kształtować swoje życie • podaje, za kogo jest odpowiedzialny teraz i w przyszłości • wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu właściwych decyzji 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego jego obecny rozwój ma wpływ na jego przyszłość • interpretuje perykopę biblijną o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31) • charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej i w dorosłym życiu oraz w wieczności • wyjaśnia, dlaczego krytycznie ocenia styl życia proponowany przez media
6. Udana relacja z innymi – szczęśliwe życie	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że jakość relacji z innymi ma wpływ na szczęście człowieka. – Świadome budowanie właściwych relacji z innymi. 	Wartości i ich hierarchia. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Bóg stworzył człowieka do życia we wspólnocie z innymi (Rdz 2,18) • podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia kręgi relacji z innymi (rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy) • charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi • wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia • podaje przykłady, że świadomie buduje właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje
7. Odwieczny konflikt międzypokoleniowy	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości doświadczenia życiowego dorosłych. – Budzenie potrzeby postawy dialogu i gotowości rozwiązywania konfliktów z rodzicami (dorosłymi). 	Przykazania <i>Dekalogu</i> : wartości, których bronią przykazania. Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady autorytetów osób dorosłych • definiuje pojęcie konfliktu międzypokoleniowego • wymienia zasady pomagające w rozwiązywaniu konfliktów z dorosłymi • wylicza przyczyny konfliktów z rodzicami 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, dlaczego warto korzystać z doświadczenia dorosłych • omawia, czego dotyczą wybory życiowe młodego człowieka • wyjaśnia znaczenie samodzielności w życiu osoby dojrzejącej • omawia, jak podejmować właściwe decyzje • wskazuje, jak szuka sposobów komunikacji, dającej

				wzajemne zrozumienie
8. Za kogo przebiera się Jezus? ludzie, których spotykam	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie sposobów realizacji miłości bliźniego wobec ludzi, którzy nie radzą sobie w życiu. – Budowanie właściwych relacji z ludźmi wykluczonymi społecznie. 	<p>Wartości i ich hierarchia. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia grupy ludzi wykluczonych społecznie • podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń • podaje przykłady okazywania przez siebie szacunku do ludzi potrzebujących pomocy 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje potrzeby człowieka, który przestał sobie radzić w życiu • uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi • opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu człowiekowi • wskazuje sytuacje, gdy otacza ludzi potrzebujących swoją modlitwą, starając się rozpoznać ich potrzeby i nieść skuteczną pomoc
9. Nierozumiana i odkrywana Miłość – aborcja a adopcja duchowa	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie, czym jest aborcja i duchowa adopcja. – Budowanie postawy troski o dzieci nienarodzone. 	<p>Przykazania <i>Dekalogu</i>: wartości, których bronią przykazania. Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca • wylicza sposoby ratowania dzieci nienarodzonych • wymienia skutki aborcji w życiu kobiety i mężczyzny 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest dar życia • wyjaśnia, na czym polega tzw. duchowa adopcja • wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka • dokonuje moralnej oceny aborcji • wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę obrony życia od poczęcia • uzasadnia, dlaczego podejmuje postanowienie modlitwy w intencji dzieci nienarodzonych
10. Niepotrzebna i przygarnięta miłość	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie pojęcia „eutanazja” i przyczyn tego zjawiska. – Umocnianie postawy ochrony życia i jego wartości aż do naturalnej śmierci. 	<p>Przykazania <i>Dekalogu</i>: wartości, których bronią przykazania. Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „eutanazja” • wymienia powody, dla których ludzie chcą poddać się eutanazji • wylicza sposoby udzielania pomocy osobie chorej i umierającej 	<ul style="list-style-type: none"> • dokonuje moralnej oceny eutanazji • wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia • odrzucenia przez bliskich i samotności • wyjaśnia, co to jest hospicjum • omawia cele funkcjonowania hospicjum • wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę poszanowania człowieka i jego godności do chwili naturalnej śmierci • podaje przykłady poświęcenia przez siebie czasu osobom starszym i chorym
11. Miłość, która daje siłę i leczy. Dar i pomoc w przeżywaniu cierpienia	<ul style="list-style-type: none"> – Głębsze poznanie sensu sakramentu namaszczenia chorych. – Uwrażliwianie na niesienie pomocy osobie cierpiącej. 	<p>Znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • określa, co to jest sakrament namaszczenia chorych • wymienia skutki sakramentu namaszczenia chorych • wylicza sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego sakrament namaszczenia chorych jest sakramentem uzdrowienia • opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia • uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej • uzasadnia swą gotowość pomocy osobie cierpiącej przez rozmowę i zachętę do przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych

III. Syn Boży

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
12. Kim jest człowiek wierzący?	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie przymiotów wiary i zrozumienie jej wartości w życiu każdego człowieka. – Uzasadnienie potrzeby wiary, jej poznawania i pogłębiania. 	Definicja wiary i jej przymioty. Konsekwencje wiary w jednego Boga oraz trudności wynikające z wyznawania wiary.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia cechy charakteryzujące wiarę • cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiarę 	<ul style="list-style-type: none"> • przyporządkowuje cechy wiary odpowiednim tekstom biblijnym lub z tych tekstów samodzielnie odczytuje cechy i określenia wiary • z zaangażowaniem podejmuje refleksję nad wskazanymi tekstami biblijnymi • jest odpowiedzialny za rozwój swojej wiary
13. Jaki kolor miały oczy Jezusa? Chrześcijańskie świadectwa historyczności Zbawiciela	<ul style="list-style-type: none"> – Zrozumienie, że Jezus z Nazaretu jest postacią historyczną, czyli prawdziwym człowiekiem. – Umocnienie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego dzieło są faktami historycznymi. 	Świadectwa historyczności Jezusa.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje teksty biblijne i patrystyczne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa • podaje najważniejsze fakty z życia i działalności Jezusa w porządku chronologicznym 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa • omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa • samodzielnie sięga do ksiąg Nowego Testamentu jako źródła wiedzy na temat Jezusa i daje o tym świadectwo wobec klasy • podaje przykłady sytuacji, gdy chętnie dzieli się wiedzą o Jezusie z innymi
14. Mówił o Nim świat. Pozachrześcijańskie świadectwa o Jezusie Chrystusie	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie niechrześcijańskich źródeł o Jezusie Chrystusie. – Umocnienie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego dzieło są faktami historycznymi. 	Świadectwa historyczności Jezusa.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie Chrystusie • w skróconej formie przedstawia treść każdego z nich 	<ul style="list-style-type: none"> • w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę • wskazuje, w jaki sposób poszukuje rzetelnego wyjaśnienia wątpliwości co do podstaw swojej wiary • uzasadnia gotowość obrony swojej wiary w Jezusa Chrystusa
15. Cztery odsłony tej samej Prawdy. Orędzie czterech Ewangelii	<ul style="list-style-type: none"> – Zrozumienie kompletności przekazu czterech ewangelistów o Jezusie. – Ożywienie i umocnienie wiary w Jezusa jako Syna Bożego. 	Orędzie poszczególnych Ewangelii. Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.	<ul style="list-style-type: none"> • omawia proces powstawania Ewangelii • prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliiach w świetle ich teologii • wykazuje dążność poznawczą przejawiającą się w czytaniu czterech Ewangelii w celu bliższego poznania Jezusa • prezentuje owoc refleksji nad własnym życiem w świetle prawd przekazanych przez ewangelistów
16. Cuda Jezusa wyrazem zbawczej miłości	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione poznanie cudów jako potwierdzenie boskiej misji Jezusa. – Budzenie całkowitego 	Konsekwencje wiary w jednego Boga oraz trudności wynikające z	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „cud” • wskazuje teksty biblijne opisujące wybrane cuda Jezusa: przemianę wody w wino (J 2,1-11), rozmnożenie chleba (Mk 6,34-44), 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego • interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda

	zauwania Bogu nawet w najtrudniejszych sytuacjach życiowych.	wyznawania wiary. Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Przykłady osób żyjących modlitwą.	uzdrowienie epileptyka (Mt 17,14-18), uzdrowienie opętanego (Mk 1,23-27) • wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia związek działalności Jezusa z Jego modlitwą • uzasadnia, że cuda Jezusa są ogłaszaniem królestwa Bożego • wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów tam, gdzie jest wiara, i jednocześnie przez cuda umacnia wiarę • daje świadectwo o tym, że z wiarą prosi Jezusa o pomoc w najtrudniejszych sytuacjach życiowych
17. Życie Jezusa odczytane na osi i w spirali czasu. Rok liturgiczny	– Pogłębione poznanie roku liturgicznego jako uobecnienia wydarzeń zbawczych. – Pobudzenie do świadomego i zaangażowanego przeżywania roku liturgicznego.	Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Struktura roku liturgicznego. Święta Pańskie,	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia okresy roku liturgicznego • wymienia święta upamiętniające wydarzenia z życia Jezusa • wskazuje święta Pańskie na schemacie roku liturgicznego 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny • uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego • stara się świadomie przeżywać rok liturgiczny, zaznaczając w kalendarzu aktualne tygodnie
18. Czekanie na Boga, który przychodzi	– Głębsze poznanie znaczenia Adwentu w liturgii Kościoła. – Kształtowanie postawy aktywnego czuwania w oczekiwaniu na przyjście Chrystusa.	Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje miejsce Adwentu na schemacie roku liturgicznego i omawia jego znaczenie • wymienia tradycje i symbole adwentowe • podaje przykłady pieśni adwentowych 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych • interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjście Zbawiciela • wskazuje, w jaki sposób włącza się w rodzinne i parafialne przygotowania do świąt Bożego Narodzenia
19. Spotkanie z Jezusem Chrystusem, który umarł i zmartwychwstał	– Poznanie wydarzeń paschalnych jako podstawy wiary chrześcijan i szczytu roku liturgicznego. – Umocnienie wiary w zmartwychwstanie Chrystusa i pragnienia spotkania się z Nim.	Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje teksty biblijne i pozabiblijne mówiące o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa • podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu • wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje znaczenie spotkań z Chrystusem Zmartwychwstałym w umocnieniu wiary Jego uczniów • uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem • aktywnie włącza się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej lub innej celebracji i z zaangażowaniem w niej uczestniczy
20. Ten, który zmartwychwstał, wstąpił do nieba, aby dalej być obecnym	– Pogłębione poznanie prawdy o wniebowstąpieniu Jezusa. – Umocnienie wiary w bóstwo Jezusa i Jego stałą obecność wśród nas.	Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa • podaje czas (liczbę dni) ukazywania się Zmartwychwstałego apostołom 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa • charakteryzuje sposoby obecności Chrystusa wśród nas • uzasadnia wartość życia „w obecności Chrystusa” • układa swój plan dnia (tygodnia), uwzględniając nieustanną, bliską obecność Chrystusa

		liturgicznego.		
21. Przyjdzie, aby nas osądzić	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione poznanie prawdy o Chrystusie Królu i sądzie ostatecznym. – Budzenie postawy czuwania w oczekiwaniu na powtórne przyście Chrystusa. 	Rzeczy ostateczne człowieka. Święta Pańskie.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia rzeczy ostateczne człowieka • wskazuje teksty biblijne o powtórny przyście Chrystusa (Mt 25,31-46; Łk 21,25-28.34-36) • podaje kryteria, według których Chrystus będzie sądził ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o końcu świata (Łk 21,25-28.34-36), wyjaśnia, dlaczego moment ten dla jednych będzie przyczyną lęku, a dla innych radości) • wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa • uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sądzie ostatecznym będzie konsekwencją działań człowieka podczas jego życia • podaje przykłady podejmowanych przez siebie codziennych decyzji w perspektywie wieczności
22. Obowiązek, ale i przywilej. Udział we Mszy Świętej	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione poznanie struktury Mszy Świętej. – Kształtowanie postawy świadomego i czynnego przeżywania Eucharystii. 	Struktura Mszy Świętej i znaczenie poszczególnych części. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia główne części Mszy Świętej • podaje przykłady ludzi, dla których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością 	<ul style="list-style-type: none"> • formułuje argumenty za uczestnictwem w liturgii • charakteryzuje wpływ Eucharystii na życie ludzi, którzy z wielką wiarą w niej uczestniczą • świadomie i z przekonaniem włącza się w przygotowanie Mszy Świętej • aktywnie uczestniczy we wspólnej liturgii
23. „Oto wielka tajemnica wiary”. Modlitwa Eucharystyczna	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie treści modlitw eucharystycznych. – Motywowanie do świadomego i głębokiego przeżywania liturgii eucharystycznej. 	Struktura Mszy Świętej i znaczenie poszczególnych części. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, że są cztery modlitwy eucharystyczne • wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej 	<ul style="list-style-type: none"> • mówi z pamięci słowa konsekracji • wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej • wyjaśnia treść czterech akklamacji • odpowiada na wezwania kapłana • modli się we wspólnocie z innymi podczas liturgii
24. Na ile mogę się zbliżyć do Boga? Sakrament Eucharystii	<ul style="list-style-type: none"> – Głębsze poznanie motywu ustanowienia Eucharystii i sensu przyjmowania Komunii Świętej. – Budowanie głębokiej zażyłości z Chrystusem przez częste przyjmowanie Komunii Świętej. 	Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje teksty biblijne dotyczące Eucharystii • podaje warunki przystąpienia do Komunii Świętej 	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie tekstów biblijnych wyjaśnia motywy ustanowienia przez Jezusa sakramentu Eucharystii • charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Panem Jezusem • uzasadnia potrzebę częstej Komunii Świętej • rozwija swoją więź z Chrystusem przez życie sakramentalne i odważnie świadczy o tym wobec klasy
25. Z Jezusem i do Jezusa. Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie historii i znaczenia kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. – Zachęcenie do oddawania czci Sercu Jezusowemu w duchu wdzięczności i ekspiacji. 	Święta Pańskie. Rodzaje, formy i postawy podczas modlitwy. Przykłady osób żyjących modlitwą.	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje główne przesłanie objawień Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque • wymienia i omawia formy kultu Najświętszego Serca Jezusowego • podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa • charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunია) • uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych piątków miesiąca

IV. Parafia, wspólnota, ruch

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
26. Moja parafia i jej historia	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie historii i aktualnego życia własnej parafii. – Zachęcenie do większego zaangażowania w życie parafii. 	Najważniejsze fakty z historii i życia własnej parafii.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie parafii i podaje, kto do niej przynależy • rozpoznaje kapłanów pracujących w miejscowej parafii oraz podaje ich imiona i nazwiska • wymienia dobra materialne i duchowe, z których korzysta w parafii (ofiarowane przez wiernych w historii) 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada historię swojego kościoła parafialnego. • wskazuje, w jaki sposób wyraża więź ze swoją parafią • uzasadnia, dlaczego modli się za żyjących i zmarłych ofiarodawców na rzecz parafii • referuje, jakie działania podejmuje na rzecz parafii, inspirując do nich swoich kolegów
27. Moja diecezja	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie struktury, zasięgu terytorialnego i historii swojej diecezji. – Pogłębienie więzi z własną diecezją. 	Najważniejsze fakty z historii i życia własnej diecezji.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje definicję sanktuarium, diecezji, seminarium, • podaje nazwę swojej diecezji oraz imię i nazwisko jej biskupa • wskazuje, gdzie jest katedra i seminarium duchowne • wymienia najważniejsze sanktuaria swojej diecezji • omawia najważniejsze wydarzenia z historii swojej diecezji 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia rolę sanktuariów w życiu społecznym i narodowym • uzasadnia, dlaczego chętnie bierze udział w pielgrzymce do wybranego sanktuarium • dzieli się przeżyciami związanymi z pobytem w sanktuarium
28. Gdy potrzebuję innych to... Ruchy i wspólnoty w Kościele	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie grup, ruchów i wspólnot działających na terenie parafii. – Zachęcenie do włączenia się w działalność wybranej grupy. 	Najważniejsze fakty z historii i życia własnej parafii. Formy apostołstwa świeckich.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia grupy, ruchy i wspólnoty działające na terenie parafii 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje działalność wybranych grup, • uzasadnia potrzebę i wartość przynależności do rówieśniczych grup o charakterze religijnym • dokonuje wyboru grupy, w której czułby się dobrze i mógłby się rozwijać emocjonalnie i duchowo • wskazuje, w jaki sposób angażuje się w działalność wybranej grupy
29. Jak ubiera się święty?	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie życia zakonnego, rodzinnego i samotnego jako różnych form realizacji powszechnego powołania do świętości. – Uwrażliwienie na różnorodność form pełnienia woli Bożej. 	Świętość w rozmaitych formach życia. Formy apostołstwa świeckich.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia różne formy życia poświęconego Bogu • definiuje pojęcia: świecki i konsekrowany • przedstawia cechy charakterystyczne dla świętych 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje słowa Chrystusa i Kościoła wzywające do życia konsekrowanego • wyraża zainteresowanie formą życia poświęconego Bogu • uzasadnia, dlaczego modli się za różne stany w Kościele • referuje, w jaki sposób poszukuje własnej drogi życiowej

30. Czy ksiądz jest ważniejszy od ministranta? Apostolstwo świeckich	– Poznanie i przyjęcie prawdy, że każdy jest odpowiedzialny za zbawienie swoje i bliźnich. – Zachęcenie do zaangażowania w życie Kościoła i szczerzej troski o drugiego człowieka.	Podział zadań w sprawowaniu liturgii. Formy apostołstwa świeckich.	<ul style="list-style-type: none"> wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy wskazuje, że celem posługi kapłana, jak i apostołstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia potrzebę apostołstwa świeckich charakteryzuje wzajemne relacje członków Kościoła określa swoje miejsce w Kościele wskazuje, w jaki sposób angażuje się w życie Kościoła podaje przykłady swojej troski o zbawienie własne i innych
31. Jak spotkać żywego Jezusa? Obecność Chrystusa w liturgii	– Poznanie istoty liturgii Kościoła i sposobów obecności w niej Chrystusa. – Uwrażliwienie na obecność Chrystusa w liturgii i zachęcenie do czynnego w niej udziału.	Pojęcie liturgii. Cel sprawowania liturgii. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcie liturgii Kościoła, wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa zmartwychwstałego angażuje się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej uzasadnia swe pragnienie spotkania się z Chrystusem przez świadome i czynne uczestnictwo w liturgii Kościoła
32. Komu jest potrzebne chodzenie do kościoła?	– Poznanie uczestnictwa w liturgii jako potrzeby serca i obowiązku chrześcijanina. – Utwierdzenie przekonania o konieczności systematycznego uczestnictwa w Mszy Świętej i innych formach liturgii Kościoła (sakramenty, celebracje słowa Bożego).	Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	<ul style="list-style-type: none"> wymienia różne formy liturgii Kościoła 	<ul style="list-style-type: none"> formułuje argumenty za uczestnictwem w liturgii uzasadnia, że do życia prawdziwie chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem uzasadnia własne pragnienie podtrzymywania i ciągłego odnawiania więzi z Chrystusem poprzez życie sakramentalne
33. Gromadzić się, by rozważać Słowo Pana	– Poznanie cykli czytań mszalnych w ciągu roku liturgicznego. – Utwierdzenie przekonania, że czytane w liturgii teksty biblijne są kierowanym do nas słowem Boga.	Struktura roku liturgicznego. Znaczenie poszczególnych części Mszy Świętej. Rodzaje, formy i postawy podczas modlitwy.	<ul style="list-style-type: none"> podaje, że liturgia słowa jest częścią Mszy Świętej, może też być odrębną celebracją omawia, co zawiera i do czego służy lekcjonarz wymienia i omawia cykle czytań mszalnych (dwuletni cykl na dni powszednie i trzyletni na niedziele) 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, że czytane i rozważane podczas liturgii teksty biblijne są kierowanym do nas słowem Boga potrafi posługiwać się lekcjonarzem wyjaśnia znaczenie kreślonych na czole, ustach i sercu krzyżyków przed czytaniem Ewangelii uzasadnia, dlaczego z szacunkiem i uwagą słucha słowa Bożego
34. Jakość wspólnoty a jakość mojej modlitwy.	– Poznanie modelu Kościoła jako wspólnoty wspólnot, których życie kształtuje słowo Boże.	Struktura i ustrój Kościoła. Biblijne obrazy Kościoła.	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia pojęcie wspólnoty podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje Kościół jako wspólnotę wspólnot omawia schemat biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty

Pismo Święte w życiu chrześcijanina	– Wprowadzenie do wspólnotowej i indywidualnej lektury Pisma Świętego.	Zasady prywatnej lektury Pisma Świętego. Formy apostołstwa świeckich.		<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia związek życia chrześcijanina z rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym • referuje wobec klasy swe uczestnictwo w spotkaniach grupy rozważającej słowo Boże • wskazuje, w jaki sposób zachęca rodziców i rodzeństwo do rodzinnej lektury Pisma Świętego • podejmuje samodzielne próby rozmowy ze słowem Bożym i dzieli się z klasą swym doświadczeniem
35. Po co jest piękno? Sztuka sakralna	– Poznanie roli sztuki sakralnej w liturgii Kościoła. – Kształtowanie wrażliwości na piękno oraz umiejętności odbioru duchowego przesłania zawartego w sztuce sakralnej.	Sztuka sakralna.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najbardziej znane dzieła sztuki religijnej (z zakresu architektury, malarstwa, rzeźby, muzyki) • podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce 	<ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni • charakteryzuje motywy powstawania religijnych dzieł sztuki • podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce • uzasadnia swój szacunek wobec dzieł sztuki sakralnej • wskazuje, w jaki sposób kształtuje w sobie wrażliwość na piękno

V. Europa

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
Uczeń:				
36. Chrześcijaństwo a świat antyczny	– Poznanie wyzwań, jakie stanęły przed chrześcijaństwem w zetknięciu z kulturą antyczną grecką i rzymską. – Kształtowanie otwartej (i krytycznej) postawy wobec wartości obecnych w pozachrześcijańskich kręgach kulturowych.	Początki chrześcijaństwa, pierwsze prześladowania chrześcijan.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską • definiuje pojęcie inkulturacji • na podstawie wypowiedzi Jana Pawła II podaje przykłady współczesnych „areopagów” 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej • omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach • wyraża szacunek dla ludzi o innych poglądach • wskazuje, w jaki sposób szuka wyjaśnienia napotkanych trudności w celu pogłębienia własnej wiary • podaje przykłady sytuacji, gdy w różnych środowiskach odważnie przyznaje się do Chrystusa i Kościoła
37. Chrystianizacja Europy	– Poznanie etapów tworzenia się europejskiej cywilizacji oraz znaczenia	Cel misji katolickich. Wartości i ich hie-	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najwcześniejszych misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje działalność ewangelizacyjną pierwszych misjonarzy

	chrześcijaństwa w tym procesie. – Kształtowanie przekonania o potrzebie obrony wartości chrześcijańskich, na których zbudowana jest europejska cywilizacja.	rarchia	<ul style="list-style-type: none"> • podaje w zarysie kolejność chrystianizacji poszczególnych ludów i terytoriów Europy 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa • uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw • uzasadnia, dlaczego krytycznie odnosi się do wypowiedzi odrzucających chrześcijańskie wartości (oparte na dekalogu i Ewangelii)
38. Święty Benedykt i benedyktyni	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie życiorysu i działalności św. Benedykta oraz najbardziej charakterystycznych cech zakonu benedyktynów. – Pobudzenie do poszukiwania w swoim życiu wartości i życia zgodnego z tymi wartościami. 	Działalność św. Benedykta i dzieło podjęte przez benedyktynów.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni • prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji • podaje znaczenie sentencji „ora et labora” 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka • omawia zakonne życie benedyktynów • uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy • omawia wpływ św. Benedykta i benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej • wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury • omawia znaczenie modlitwy i pracy w swej trosce o własny rozwój duchowy • referuje, w jaki sposób walczy z beczynnością i lenistwem
39. Rozłam w Kościele. Schizma wschodnia	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie przyczyn i skutków rozłamu Kościoła na Wschodni i Zachodni. – Pobudzenie dążenia do jedności Kościoła. 	Schizma wschodnia.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew • wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościół wschodni i zachodni • wymienia patriarchaty Kościoła wschodniego 	<ul style="list-style-type: none"> • ocenia przyczyny i skutki schizmy wschodniej • wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym • charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego • układa modlitwę w intencji zjednoczenia wszystkich chrześcijan • wyraża szacunek względem braci prawosławnych • wskazuje, w jaki sposób włącza się w działania ekumeniczne Kościoła
40. Reforma gregoriańska	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie założeń i skutków reformy gregoriańskiej. – Kształtowanie umiejęt- 	Reforma gregoriańska.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie • wymienia owoce reformy gregoriańskiej • definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomuni- 	<ul style="list-style-type: none"> • krytycznie ocenia stosunki państwo – Kościół przed reformą gregoriańską • charakteryzuje główne założenia reformy • wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla

	ności argumentowania i uzasadniania swoich racji.		ka	Kościół w Europie zachodniej i w Polsce <ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia swą gotowość respektowania obowiązków i praw Polaka katolika zawartych w Konstytucji RP
41. Jak powstawały uniwersytety?	– Poznanie działalności naukowych ośrodków średniowiecznej Europy. – Kształtowanie postawy szacunku i uznania dla umysłowych osiągnięć epoki Średniowiecza.	Renesans życia umysłowego XII i XIII wieku, powstanie uniwersytetów, dorobek św. Tomasza z Akwinu.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy • prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu • prezentuje dorobek św. Tomasza z Akwinu • podaje nazwiska wierzących ludzi nauki ze średniowiecza (M. Kopernik, M. Trąba, S. Hozjusz, Z. Oleśnicki) i tych, którzy żyją współcześnie 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy • wskazuje, gdzie szuka kompetentnej pomocy w rozwiązywaniu wątpliwości w wierze • omawia, w jaki sposób angażuje się w pogłębianie wiedzy i wiary
42. Spór o ewangeliczne ubóstwo. Aktualność idei franciszkańskiej	– Poznanie najstarszych zakonów żebraczych oraz przebiegu życia ich założycieli. – Kształtowanie postawy troski o bogactwo własnego serca i umiejętności dzielenia się z innymi.	Spór o ewangeliczne ubóstwo.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta • wymienia zakonne żebracze i ich założycieli • wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa • ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego • opisuje habit franciszkański • uzasadnia, dlaczego chętnie dzieli się z ubogimi • referuje swe uczestnictwo w kwestach na cele charytatywne
43. Inkwizycja – prawda, pamięć i przebaczenie w Kościele	– Poznanie prawdy, że Kościół potrzebuje nieustannego oczyszczania. – Przypomnienie przyczyn i skutków inkwizycji. – Kształtowanie postawy przebaczenia i skruchy oraz umiejętności oceny zła płynącego z nietolerancji religijnej w świetle prawdy o świętości Kościoła.	Inkwizycja	<ul style="list-style-type: none"> • określa, na czym polega świętość Kościoła • definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja • wymienia przyczyny powstania inkwizycji • prezentuje stanowisko współczesnego Kościoła wobec inkwizycji • wyraża postawę akceptacji i tolerancji wobec drugiego człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji • charakteryzuje metody walki z herezykami stosowane przez inkwizycję • poprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente” • uzasadnia swą postawę mężnego wyznawania wiary w Chrystusa oraz miłości względem drugiego człowieka • uzasadnia, dlaczego przebacza i prosi o przebaczenie
44. Reformacja i reforma katolicka. Sobór Trydencki	– Poznanie założeń reformy Kościoła (katolickiej i protestanckiej) w XVI w. – Poznanie reformatorów (katolickich i protestanckich), pełnych troski o społeczność wierzących. – Kształtowanie poglądu na znaczenie reform chrze-	Przyczyny reformacji i reformy katolickiej. Dzieło Soboru Trydenckiego.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia przyczyny reformacji i reformy katolickiej • wymienia głównych reprezentantów epoki reformacji • podaje datę Soboru Trydenckiego i wymienia główne postanowienia • wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje problemy Kościoła zachodniego i jego wewnętrzne próby odnowy • wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele Zachodnim • omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji • omawia podobieństwa i różnice katolicyzmu, luteranizmu i kalwinizmu

	ścijaństwa.			<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje ruch ekumeniczny • wyraża postawę tolerancji religijnej i szacunku wobec przedstawicieli innych wyznań • uzasadnia, dlaczego modli się o jedność chrześcijan • wyraża więź ze swoim Kościołem oraz docenia osiągnięcia i wartości Kościołów reformacji
45. Oświecenie i rewolucja francuska	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie zagrożeń dla wiary w filozofii oświecenia. – Poznanie prawdy, że wiara i rozum wzajemnie się uzupełniają. – Kształtowanie troski o rozwój wiary. 	Kościół wobec wyzwania oświecenia i rewolucji francuskiej; deizm, racjonalizm, masoneria, modernizm. Pozorność konfliktu nauki i wiary.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: deizm, masoneria, racjonalizm, modernizm • wymienia autentyczne osiągnięcia epoki oświecenia • wymienia zagrożenia wiary zawarte w filozofii oświecenia 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia nielogiczność poglądów przeciwstawiających wiarę rozumowi • opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej • charakteryzuje intelektualne postawy oświecenia • wskazuje wartości i zagrożenia kryjące się w myśli oświeceniowej • uzasadnia, dlaczego deizm i ideologia masońska nie da się pogodzić z nauką Kościoła katolickiego • uzasadnia, że wiara i rozum wzajemnie się uzupełniają i nie może być między nimi sprzeczności • uzasadnia swą krytyczną postawę wobec ideologii niezgodnych z wiarą katolicką • uzasadnia swe przekonanie, że rozum potrzebuje wiary dla lepszego poznania rzeczywistości

VI. Mój rozwój

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
46. Pokora i pycha w moim rozwoju	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie znaczenia pokory i pychy w rozwoju relacji do samego siebie, Boga i ludzi. – Budowanie opartych na pokorze relacji z Bogiem 	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: pokora, pycha • podaje biblijne przykłady pokory i pychy 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje teksty biblijne mówiące o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16) • wyjaśnia znaczenie tych postaw w rozwoju relacji do samego siebie, Boga i ludzi • wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwalania się z pychy

	i ludźmi.			<ul style="list-style-type: none"> • przyjmuje postawę pokory nie wywyższając się wśród kolegów
47. Modlitwa Pańska jako program drogi chrześcijanina	<ul style="list-style-type: none"> – Uświadomienie, jak potrzebna jest modlitwa w rozwoju człowieka wierzącego. – Kształtowanie opartego na Modlitwie Pańskiej programu życia chrześcijańskiego. 	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia prośby zawarte w Modlitwie Pańskiej 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje treść Modlitwy Pańskiej jako program drogi chrześcijanina • uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy • formułuje własną modlitwę, wzorując się na Modlitwie Pańskiej • uzasadnia związek swej codziennej systematycznej modlitwy z postawą zaufania Bogu
48. Być człowiekiem modlitwy. Przykłady osób żyjących modlitwą	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie znaczenia modlitwy w życiu chrześcijanina (na przykładzie świętych). – Zachęcenie do aktywnego przeżywania relacji z Bogiem. 	Przykłady osób żyjących modlitwą.	<ul style="list-style-type: none"> • określa, czym jest modlitwa, • podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych świętych (bł. Teresa z Kalkuty, św. O. Pio, Marta Robin) • uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić • omawia trudności napotymane przy modlitwie i wskazuje sposoby ich pokonywania • uzasadnia wartość codziennej modlitwy w pogłębianiu swej osobistej relacji z Bogiem
49. Dążenie do niezależności. Wychowanie i samowychowanie	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie znaczenia wychowania i samowychowania w rozwoju człowieka. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własny rozwój. 	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: wychowanie, samowychowanie 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czemu służy wychowanie, do czego zmierza, kto uczestniczy w tym procesie, kto nim kieruje i od czego zależy efekt wychowawczy • uzasadnia, co w procesie samowychowania prowadzi nas do Chrystusa, a co nas od Niego oddala • podaje przykłady konkretnych wymagań, jakie stawia sobie w aspekcie samowychowania
50. Świat dziecka i nastolatka. Dojrzałe relacje z Bogiem i ludźmi	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie prawdy, że zmiana postrzegania świata jest właściwością ludzkiego rozwoju. – Kształtowanie bardziej dojrzałych relacji z Bogiem, drugim człowiekiem i sobą. 	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia	<ul style="list-style-type: none"> • określa różne sposoby postrzegania relacji z Bogiem i innymi w zależności od wieku (1 Kor 13,11) • podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu rówieśników na życie • wskazuje zmiany zachodzące we własnym postrzeganiu Boga i ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że wraz z dorastaniem powinna dokonywać się zmiana relacji z ludźmi • uzasadnia, że nastolatek powinien budować nową wizję obrazu Boga i relacji z Nim • omawia, w jaki sposób poszukuje dojrzałych form spotykania się z Bogiem i innymi
51. Za każdym razem widzę siebie inaczej. Przyjmowanie opinii innych o sobie	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie prawdy, że nasz obraz samego siebie może różnić się od tego, jak postrzegają nas inni. – Inspirowanie do poszukiwania prawdy o sobie i kształtowanie umiejętno- 	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia swoje zdolności oraz pozytywne cechy charakteru • podaje, za co najczęściej jest chwalony a za co krytykowany • poddaje refleksji różnice, jakie dostrzega między własnym wyobrażeniem siebie a tym, jak postrzegają go inni 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje zasady wypowiedzania opinii o ludziach i przyjmowania wypowiedzi na swój temat • uzasadnia potrzebę konfrontacji własnego obrazu siebie z opiniami innych • wskazuje, w jaki sposób dąży do lepszego poznania siebie • z godnością i spokojem przyjmuje opinie innych na

	ści przyjmowania opinii innych na swój temat.			swój temat
52. Kto jest za tym, że nie ma słońca? Normy moralne	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie prawdy o istnieniu obiektywnych norm moralnych. – Kształtowanie postawy sprzeciwu wobec przejawów relatywizmu moralnego. 	powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości i ich hierarchia.	<ul style="list-style-type: none"> • określa, czym są obiektywne normy moralne oraz na czym polega relatywizm moralny • definiuje pojęcie prawo naturalne • podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych • charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych • rozpoznaje i właściwie ocenia spotykane w mediach wypowiedzi promujące relatywizm moralny • podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża sprzeciw wobec lansowania relatywizmu moralnego
53. Dlaczego mądry, a nie inteligentny i bogaty? Mądrość Salomona	<ul style="list-style-type: none"> – Zrozumienie, że mądrość jest darem Boga. – Kształtowanie umiejętności podejmowania właściwych decyzji. 	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia ważniejsze fakty z życia Salomona • definiuje mądrość i wymienia jej przejawy • wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką • omawia przejawy mądrości Salomona 	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi właściwie oceniać czyny, nazywając zło złem, a dobro dobrem • uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów • podaje przykłady dokonywanych przez siebie mądrych, zgodnych z wolą Bożą wyborów • wskazuje przejawy swej odpowiedzialności za rozwój darów, które otrzymał od Boga • podaje przykłady właściwie podjętych przez siebie decyzji i ich owoce, za które dziękuje Bogu
54. Moje obowiązki, które mnie rozwijają	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie znaczenia pracowitości w rozwoju człowieka i osiąganiu zamierzonych celów. – Kształtowanie postawy pracowitości. 	Wartości i ich hierarchia	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady ludzi (uczniów, sportowców, naukowców...), którzy osiągnęli sukces dzięki wyjątkowej pracy • wymienia swoje najważniejsze obowiązki 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady prac, zajęć, które podejmuje z chęcią, oraz takich, do których czuje się przymuszany • interpretuje przypowieść o talentach • uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno jednostek wybitnych, jak i przeciętnych uzdolnień • podaje przykłady wykorzystywania swoich umiejętności dla dobra własnego i innych
55. Moje zainteresowania – co lubię, kim chcę zostać	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie wartości osobistych zainteresowań w kontekście przyszłego wyboru zawodu i drogi życiowej. – Budzenie refleksji nad własną przyszłością i wspieranie rozwoju ujawnianych zainteresowań. 	Wartości i ich hierarchia	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia swoje najważniejsze zainteresowania • określa, kim chce zostać i co robić w dorosłym życiu 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje sposób realizacji własnej drogi życiowej, określając cele dalsze i bliższe • opracowuje plan rozwoju ujawnionych zainteresowań i osiągnięcia życiowych celów • relacjonuje realizację swojego projektu • wskazuje sytuacje, gdy prosi Boga o pomoc w realizacji życiowych planów

VII. Wydarzenia zbawcze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
56. Wszystkich Świętych – zwyczajni niezwyčajni	– Pogłębione poznanie dróg prowadzących do świętości. – Kształtowanie wytrwałości w dążeniu do świętości przez spełnianie codziennych obowiązków.	Świętość w rozmaitych formach życia. <i>Osiem Błogosławieństw</i> jako podstawa życia w łasce Bożej.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie • wymienia imiona świętych, którzy osiągnęli swoją świętość przez dobre życie (np. św. Józef) 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Mt 5,3-12 • wyjaśnia, że świętość można osiągnąć przez codzienne dobre życie oraz męczeństwo czyli żyjąc duchem Ośmiu Błogosławieństw • charakteryzuje drogę do świętości wybranego świętego • poszukuje w swoim środowisku osób skromnych, nie ujawniających swojej dobroci • wskazuje, w jaki sposób troszczy się o swoją świętość w codziennym życiu
57. „Moc truchleje”. Przesłanie Bożego Narodzenia	– Poznanie wpływu przyjścia Jezusa na życie ludzi i historię. Poznanie teologicznego przesłania kolęd. – Motywowanie do radosnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia.	Święta Pańskie, Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa • mówi z pamięci tekst kolędy „Bóg się rodzi” • wskazuje, że od narodzin Jezusa liczy się lata naszej ery 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje, że narodzenie Jezusa zmieniło bieg świata (nowy kalendarz, nowa kultura, nowa religia) • omawia przesłania wybranych kolęd („Bóg się rodzi”) • dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa • wskazuje, w jaki sposób przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu • śpiewa kolędy z rodziną i klasą oddając cześć narodzonemu Jezusowi
58. Trzech Króli – gdzie jest Mesjasz?	– Pogłębione poznanie prawdy, że poszukiwanie Jezusa jest zadaniem każdego człowieka. – Kształtowanie wytrwałości w poszukiwaniu Jezusa.	Święta Pańskie, Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.	<ul style="list-style-type: none"> • określa postawy ludzi wobec Jezusa analizując tekst biblijny Mt 2,1-12 • wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje podobieństwa w postawach pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a Mędrcami w poszukiwaniu Mesjasza • wskazuje, jak służy pomocą tym, którzy chcą być blisko Jezusa • uzasadnia, dlaczego modli się za tych, którzy Jezusa odrzucają
59. „Któryś za nas cierpiał” – przesłanie Wielkiego Postu	– Pogłębienie zrozumienia prawdy o cierpieniu Chrystusa. – Kształtowanie postawy otwarcia się na łaskę poprzez praktyki wielkopostne.	Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa • wskazuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa (Mt 27,27-44) 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o drodze krzyżowej i śmierci Jezusa • na podstawie tekstu Gorzkich żali i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia • relacjonuje swój udział rekolekcjach wielkopostnych
60. Wielkanoc – pusty grób	– Pogłębione poznanie prawdy, że ze zmartwychwstałym Chrystu-	Święta Pańskie, Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu Mk 16,1-14 • wymienia osoby, które spotkały Chry- 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst Sekwencji wielkanocnej • wyjaśnia symbolikę Grobu Pańskiego • opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie

	sem spotykamy się podczas Eucharystii. – Kształtowanie bardziej świadomego uczestniczenia we Mszy Świętej.	okresów i uroczystości roku liturgicznego.	stusa zmartwychwstałego	Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew • uzasadnia, dlaczego uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego
61. Nowa ewangelizacja w mojej parafii. Zesłanie Ducha Świętego	– Pogłębienie wiedzy na temat zadań nowej ewangelizacji w parafii. – Kształtowanie postawy odważnego dawania świadectwa w swoim środowisku.	Działanie Ducha Świętego w Kościele. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego. Formy apostołstwa świeckich.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje przyczyny odchodzenia od Chrystusa współczesnego człowieka • określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji • podaje przykłady, jak może ewangelizować w swojej parafii 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła • uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego • wyjaśnia, że w parafii każdy powinien odnaleźć własne miejsce i zadanie do spełnienia • podaje przykłady sytuacji, gdy ewangelizuje przez dawanie świadectwa w swoim środowisku • relacjonuje swój udział w czuwaniu w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego